

به نام خدا

دانشگاه تهران

دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر

درس شبکه‌های عصبی و یادگیری عمیق تمرین Extra

آرمان فروزش - مهسا ندافی قهنویه

نام و نام خانوادگی

810100490 - 111946

شماره دانشجویی

1401.9.28

تاریخ ارسال گزارش

فهرست

پاسخ 1. تشخیص تقلب (fraud detection) با استفاده از شبکه عمیق.....	6
1-1. بزرگترین چالش ها در توسعه مدل های تشخیص تقلب چیست؟ این مقاله برای حل این چالش ها از چه متدهایی استفاده کرده است؟.....	6
1-2. در مورد معماری شبکه ارائه شده در مقاله به شکل مختصر توضیح دهید.....	6
1-3. انواع روش های Resampling موجود برای balance کردن دیتاست را نامبرده و مزایا و معایب هر کدام را توضیح دهید.....	8
1-4. مدل ارائه شده را پیاده سازی کرده و با استفاده از این داده آموزش دهید.....	9
1-5. نمودار Heatmap را برای Confusion matrix پیش بینی مدل بر روی داده های تست رسم کنید و مقادیر precision, recall, f1 score و accuracy را در گزارش ذکر کنید.....	16
1-6. با threshold های مختلف برای oversampling عملکرد مدل را بررسی و نمودار recall& accuracy را رسم کنید.....	17
1-7. مدل را با استفاده از داده های unbalanced و بدون حذف نویز، آموزش و موارد سؤال 6 را گزارش دهید، نتایج دو مدل را با هم مقایسه کنید.....	18
پاسخ 3. تشخیص کاراکتر نوری (Optical character recognition).....	22
3-1. تفاوت بین شبکه های CNN و DCNN را توضیح دهید.....	22
3-2. سه روش بهینه سازی Adam و Adadelta و Momentum را توضیح دهید ..	23
3-3. معماری DCNN استفاده شده در مقاله را پیاده سازی کنید. پیش پردازش و نرمالایز سازی های مورد استفاده را بیان کنید. تعداد لایه های بکار رفته و نوع لایه و علت استفاده از آن ها را توضیح دهید. به منظور جلوگیری از overfitting چه تکنیکی به کار رفته است.	25
3-4. نمودارهای loss و accuracy و مقادیر precision و recall و مقادیر f1 score را برای هر کدام از سه روش بهینه سازی بیان کرده و مقایسه کنید .	31
3-5. معماری و پارامترهای بهترین شبکه را بیان کنید ..	37

شکل‌ها

- 7 شکل 1.1 روند کلی صورت گرفته در مقاله
- 9 شکل 2.1 دانلود داده‌ها
- 10 شکل 3.1 بررسی تعداد داده‌های مربوط به هر کلاس
- 10 شکل 4.1 بررسی کلی دیتاست بعد از نرمالیزه کردن
- 11 شکل 5.1 ابعاد داده‌های train, test, val
- 11 شکل 6.1 oversampling
- 12 شکل 7.1 مدل شبکه denoising autoencoder
- 13 شکل 8.1 فرایند آموزش شبکه denoised autoencoder
- 13 شکل 9.1 ارزیابی شبکه denoised autoencoder
- 14 شکل 10.1 مدل نهایی شبکه
- 15 شکل 11.1 ارزیابی training شبکه با oversampling
- 16 شکل 12.1 ارزیابی مدل با oversampling بر روی داده‌های تست
- 17 شکل 13.1 (الف) نمودار accuracy-threshold (ب) نمودار recall-threshold
- 18 شکل 14.1 مدل شبکه بدون oversampling
- 19 شکل 15.1 ارزیابی training شبکه بدون oversampling
- 19 شکل 16.1 ارزیابی مدل بدون oversampling بر روی داده‌های تست
- 20 شکل 17.1 (الف) نمودار accuracy-threshold (ب) نمودار recall-threshold
- 20 شکل 18.1 confusion matrix (الف) بدون oversampling (ب) با oversampling
- 21 شکل 19.1 نمودار recall-threshold (الف) بدون oversampling (ب) با oversampling
- 22 شکل 3-3 معماری CNN

- شکل 3-2 معماری DCNN استفاده شده در مقاله 23
- شکل 3-3 چند نمونه از دیتاست پیش پردازش شده 26
- شکل 3-4 خلاصه ای از تعداد پارامترهای موجود در شبکه 21
- شکل 3-5 نمودار دقت و LOSS برای بهینه ساز Adam 32
- شکل 3-6 نمودار دقت و LOSS برای بهینه ساز Adelta 34
- شکل 3-7 نمودار دقت و LOSS برای بهینه ساز Momentum 36

جدول‌ها

8..... جدول 1.1 مدل شبکه استفاده شده برای denoised autoencoder

8..... جدول 2.1 مدل شبکه استفاده شده برای classifier

27..... جدول 1.3 لایه‌های موجود در شبکه DCNN

پاسخ 1. تشخیص تقلب (fraud detection) با استفاده از شبکه عمیق

1-1. بزرگترین چالش ها در توسعه مدل های تشخیص تقلب چیست؟ این مقاله برای حل این چالش ها از چه متدهایی استفاده کرده است؟

با توجه به اینکه امروزه استفاده از کارت های اعتباری برای پرداخت بسیار پر کاربرد شده اند تشخیص تقلب در این فرایندهای پرداختی امری حیاتی است. استفاده از روش های کلاسیک برای تشخیص تقلب، با توجه به اینکه حجم داده ها بسیار زیاد است، ناکارآمد است پس امروزه برای تشخیص تقلب از شبکه های عصبی عمیق استفاده فراوانی می کنند. یکی از مهمترین چالش هایی که در استفاده از یادگیری عمیق برای تشخیص تقلب با آن روبرو هستیم، متوازن نبودن دیتاست های مربوط به این کار است چرا که هموتره بخش کوچکی از داده ها مربوط به داده های تقلب است (کمتر از یک درصد) و با استفاده از این داده ها شبکه در پایان با اینکه دقت بالای 99 درصد دارد، توانایی تشخیص تقلب را ندارد.

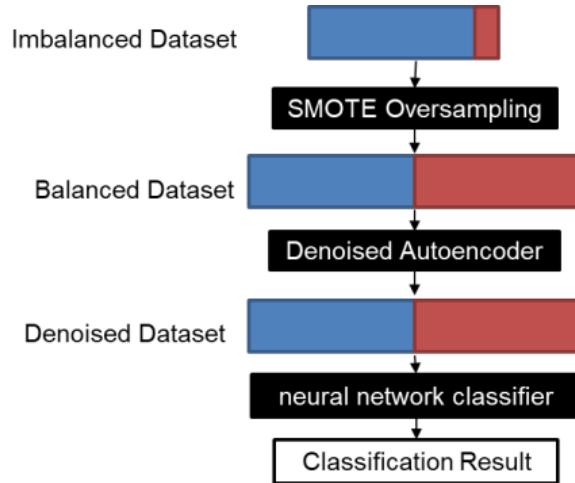
مقاله مربوطه برای حل این مشکل روش oversampling برای متوازن (balance) کردن دیتاست استفاده می کند. از طرف دیگر، از یک شبکه autoencoder برای نویز گیری داده ها نیز استفاده می کند.

2-1. در مورد معماری شبکه ارائه شده در مقاله به شکل مختصر توضیح دهید.

همانگونه که در بخش قبل اشاره شد این مقاله ایتدا با استفاده از روش های oversampling دیتاست مورد استفاده را balance می کند و سپس از یک شبکه autoencoder برای نویز گیری داده ها استفاده می کند و در نهایت از یک شبکه عصبی برای طبقه بندی داده ها به دو دسته normal و fraud استفاده می کند.

دیتاست مورد استفاده در این مسئله، دیتاست Credit Card Fraud Detection-Kaggle می باشد. این دیتاست شامل داده مربوط به جزئیات تراکنش های مالی می باشد که در آن کمتر از 0.5 درصد داده ها مربوط به دسته fraud هستند. در این داده ها ویژگی های اصلی V1, V2V...V28 هستند که نرمالیزه شده اند و در کنار آنها ویژگی های Time و Amount نیز قرار دارند که در این مسئله ویژگی Time برای ما اهمیتی ندارد و از آن صرف نظر می کنیم و داده های مربوط به Amount نبز به نرمالیزه شدن دارند. ویژگی مهم دیگری که در دیتاست موجود است Class می باشد که برای fraud مقدارش 1 و در بقیه

حالات 1 می‌باشد که ما از این ویژگی به عنوان خروجی شبکه استفاده می‌کنیم. روند کلی که در این مقاله انجام می‌شود در شکل 1.1 قابل مشاهده می‌باشد.

شکل 1.1 روند کلی صورت گرفته در مقاله

در این مقاله برای انجام oversampling از روش SMOTE استفاده شده اس که در آن برای کلاسی تعادل کمتری داده دارد، داده ایجاد میکند تا دیتاست balance شود.

معماری مورد استفاده برای بخش نویزگیر شبکه در جدول 1.1 قابل مشاهده است. با توجه به اینکه این شبکه autoencoder است پس تعادل ورودی ها و خروجی های شبکه با هم برابر هستند و با توجه به دیتاست مورد استفاده، ویژگی های مورد استفاده ما به عنوان ورودی 29تا هستند پس سایز ورودی و خروجی شبکه نویزگیر نیز 29 میباشد. این شبکه شامل 6 لایه fully connected میباشد که در نهایت خروجی نویزگیری شده را به ما میدهد. با توجه به اطلاعات مقاله، loss function مورد استفاده برای این شبکه نیز mse میباشد. با توجه به اینکه در مقاله راجع به توابع فعالسازی لایه ها صحبتی نشده، در شبیه‌سازی آن از تابع relu استفاده می‌کنیم.

معماری مورد استفاده برای شبکه Classifier نیز در جدول 2.1 قابل مشاهده است. این شبکه نیز یک شبکه fully connected شامل 5 لایه مخفی می‌باشد که در لایه آخر با توجه به خروجی ما که باینریست، سایز لایه آخر 2 میباشد و در لایه آخر از تابع softmax و در بقیه لایهها از تابع relu استفاده شده است. این شبکه نیز binary cross entropy Loss fuction می‌باشد.

جدول 1.1 مدل شبکه استفاده شده برای denoised autoencoder

Dataset with noise (29)
Fully-Connected-Layer (22)
Fully-Connected-Layer (15)
Fully-Connected-Layer (10)
Fully-Connected-Layer (15)
Fully-Connected-Layer (22)
Fully-Connected-Layer (29)
Square Loss Function

جدول 2.1 مدل شبکه استفاده شده برای classifier

Dataset with noise (29)
Fully-Connected-Layer (22)
Fully-Connected-Layer (15)
Fully-Connected-Layer (10)
Fully-Connected-Layer (5)
Fully-Connected-Layer (2)
SoftMax Cross Entropy Loss Function

3-1. انواع روش‌های balance موجود برای Resampling دیتاست را نامبرده و مزایا و معایب هر کدام را توضیح دهید.

روش‌های resampling برای balance کردن دیتاست‌های نامتوازن استفاده می‌شوند و در کل میتوان آنها را به سه دسته undersampling، oversampling و hybrid تقسیم بندی کرد. در روش undersampling داده‌های مربوط به کلاسی که اکثریت را تشکیل می‌دهد را بصورت تصادفی پاک میکنیم تا اینکه تعداد داده‌های کلاس‌ها باهم برابر شوند. اما در روش oversampling با استفاده از روش‌هایی همچون SMOTE و ADASYN داده‌های مربوط به کلاس اقلیت را با سنتز کردن به تعداد کلاس دیگر میرسانیم. در نهایت روش hybrid ترکیبی از دو روش قبلی است.

روش undersampling اصولا زمانی که اختلاف دو کلاس اقلیت و اکثریت کم باشد مورد استفاده قرار میگیرد اما در مسائلی که اختلاف این دو کلاس زیاد باشد استفاده از این روش باعث از بین رفتن بخش زیادی از داده‌ها میشود و باعث میشود که دقت شبکه به اندازه مناسبی نرسد.

اما استفاده از oversampling در دیتاست‌هایی که اختلاف دو کلاس زیاد است کابرد و عملکرد بهتری دارد اما از طرفی نیز با توجه به اینکه داده‌ای را زیاد میکند، باعث افزایش زمان یادگیری شبکه می‌شود. نکته مهمی که در استفاده از oversampling باید به آن دقت کرد این است که داده‌های test و evaluation را باید قبل از انجام oversampling از داده‌های train جدا کنیم و SMOTE را فقط روی داده‌های train انجام دهیم، چرا که هنگاه انجام oversampling داده‌های ایجاد شده بسیار شبیه داده‌های موجود است و باعث میشود که داده‌های Test و evaluation را شبکه هنگام train ببیند و ارزیابی ما دقیق نشود.

در این مسئله ما از روش SMOTE oversampling استفاده می‌کنیم.

۴-۱. مدل ارائه شده را پیاده‌سازی کرده و با استفاده از این داده آموزش دهید.

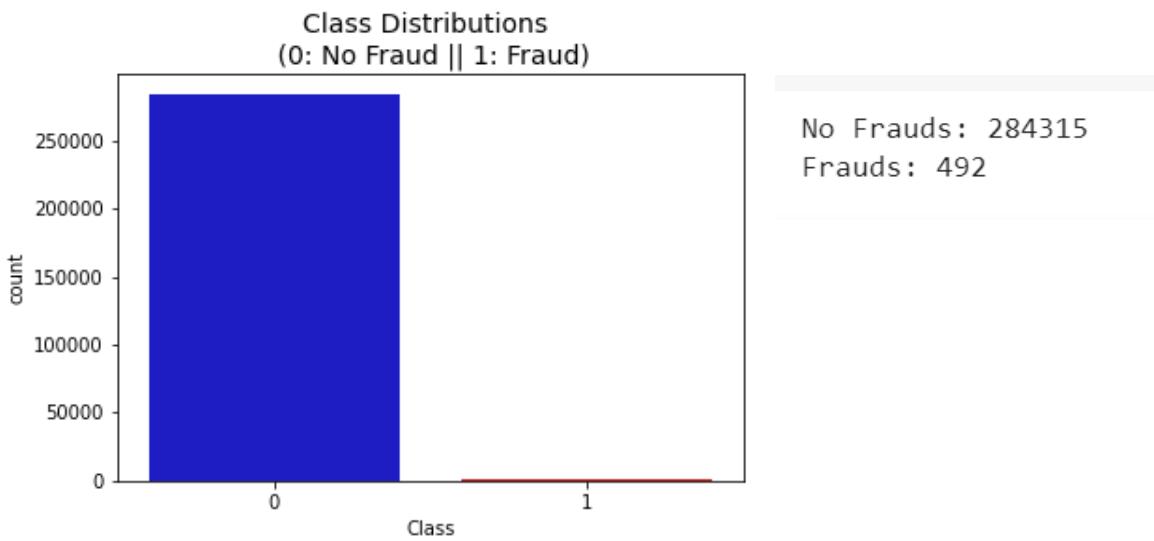
در ابتدا داده ذکر شده را با استفاده از دستور شکل زیر دانلود و در درایو ذخیره میکنیم.

```
!wget https://github.com/nsethi31/Kaggle-Data-Credit-Card-Fraud-Detection/raw/master/creditcard.csv
--2022-12-10 18:06:42-- https://github.com/nsethi31/Kaggle-Data-Credit-Card-Fraud-Detection/raw/master/creditcard.csv
Resolving github.com (github.com)... 140.82.113.4
Connecting to github.com (github.com)|140.82.113.4|:443... connected.
HTTP request sent, awaiting response... 302 Found
Location: https://raw.githubusercontent.com/nsethi31/Kaggle-Data-Credit-Card-Fraud-Detection/master/creditcard.csv [following]
--2022-12-10 18:06:42-- https://raw.githubusercontent.com/nsethi31/Kaggle-Data-Credit-Card-Fraud-Detection/master/creditcard.csv
Resolving raw.githubusercontent.com (raw.githubusercontent.com)... 185.199.110.133, 185.199.108.133, 185.199.111.133, ...
Connecting to raw.githubusercontent.com (raw.githubusercontent.com)|185.199.110.133|:443... connected.
HTTP request sent, awaiting response... 200 OK
Length: 102634230 (98M) [text/plain]
Saving to: 'creditcard.csv'

creditcard.csv    100%[=====] 97.88M 51.2MB/s   in 1.9s
2022-12-10 18:06:45 (51.2 MB/s) - 'creditcard.csv' saved [102634230/102634230]
```

شکل 2.1 دانلود داده‌ها

سپس داده‌ها را با استفاده از کتابخانه pandas لود میکنیم و مشاهده میشود که داده‌ها در دو کلاس 0 و 1 هستند که صفر مربوط به داده‌های not fraud و 1 مربوط به داده‌های fraud میباشد. سپس برای بررسی بیشتر تعداد داده‌های موجود در هر کلاس را محاسبه میکنیم و میبینیم که این دیتاست کاملاً imbalance می‌باشد.

شکل 3.1 بررسی تعداد داده های مربوط به هر کلاس

با دقت بیشتر در دیتاست و همانگونه که در مقاله نیز ذکر شده بود داده های مربوط به ستون های v1,...,v28 نرمالیزه شده هستند و تنها داده های مربوط به ویژگی های Time و Amount نیاز به نرمالیزه شدن دارند و با توجه به اینکه در مقاله ذکر شده بود در این مسئله ما از داده های Time استفاده نمیکنیم، پس ستون مربوط به Time را از دیتاست حذف و در ادامه داده های Amount را نیز با استفاده از sklearn از MinMaxScaler نرمالیزه میکنیم و مقادیر آن بین 0 و 1 قرار می گیرند.

	scaled_amount	V1	V2	V3	V4	V5	V6	V7	V8	V9	...
0	0.005824	-1.359807	-0.072781	2.536347	1.378155	-0.338321	0.462388	0.239599	0.098698	0.363787	...
1	0.000105	1.191857	0.266151	0.166480	0.448154	0.060018	-0.082361	-0.078803	0.085102	-0.255425	...
2	0.014739	-1.358354	-1.340163	1.773209	0.379780	-0.503198	1.800499	0.791461	0.247676	-1.514654	...
3	0.004807	-0.966272	-0.185226	1.792993	-0.863291	-0.010309	1.247203	0.237609	0.377436	-1.387024	...
4	0.002724	-1.158233	0.877737	1.548718	0.403034	-0.407193	0.095921	0.592941	-0.270533	0.817739	...

5 rows × 30 columns

شکل 4.1 بررسی کلی دیتاست بعد از نرمالیزه کردن

همانگونه که در شکل 4.1 نیز داده میشود، در نهایت 30 ویژگی داریم که ویژگی Class را به عنوان خروجی(y) و بقیه 29 ویژگی را به عنوان ورودی(x) در نظر میگیریم.

پیش از آن که بخواهیم با استفاده از روش SMOTE داده ها را balance کنیم به دلیلی که در بخش قبل نیز بیان شد باید داده های train,test و val را جدا کرده و SMOTE را تنها بر روی داده های train test اعمال کنیم. با توجه به اینکه در مقاله ضریبی برای انتخاب train test مشخص نکرده بود، ما 0.2 داده ها را به test و از 0.8 باقیمانده نیز 0.2 را به val و بقیه داده ها را به train اختصاص می دهیم.

```

Shape of X: (284807, 29)
Shape of y: (284807,)

Number transactions X_train dataset: (182276, 29)
Number transactions y_train dataset: (182276,)
Number transactions X_test dataset: (56962, 29)
Number transactions y_test dataset: (56962,)
Number transactions X_val dataset: (45569, 29)
Number transactions y_val dataset: (45569,)


```

شکل 5.1 ابعاد داده های train, test, val

برای oversampling داده ها در این مسئله از کتابخانه imblearn استفاده شده است که در آن میتوان با استفاده از دستور resample() و SMOTE() کردن داده ها، oversampling را انجام داده، از طرفی نیز میتوان در تابع ذکر شده با تنظیم متغیر sampling_strategy و با قرار دادن عدید بین 0 و 1 در این متغیر، میزان سنتز کردن داده های اقلیت را تعیین کرد، به اینصورت که داده های اقلیت به تعداد ضریب وارد شده در تعداد داده های اکثربیت افزایش خواهند یافت، برای مثال با قرار دادن 0.5، تعداد داده های اقلیت به اندازه نصف داده های اکثربیت افزایش می یابند.

```

from imblearn.over_sampling import SMOTE

print("Before OverSampling, counts of label '1': {}".format(sum(y_train==1)))
print("Before OverSampling, counts of label '0': {} \n".format(sum(y_train==0)))

sm = SMOTE(sampling_strategy=0.5)
X_train_res, y_train_res = sm.fit_resample(X_train, y_train.ravel())

print('After OverSampling, the shape of train_X: {}'.format(X_train_res.shape))
print('After OverSampling, the shape of train_y: {} \n'.format(y_train_res.shape))

print("After OverSampling, counts of label '1': {}".format(sum(y_train_res==1)))
print("After OverSampling, counts of label '0': {}".format(sum(y_train_res==0)))

Before OverSampling, counts of label '1': 306
Before OverSampling, counts of label '0': 181970

After OverSampling, the shape of train_X: (272955, 29)
After OverSampling, the shape of train_y: (272955,)

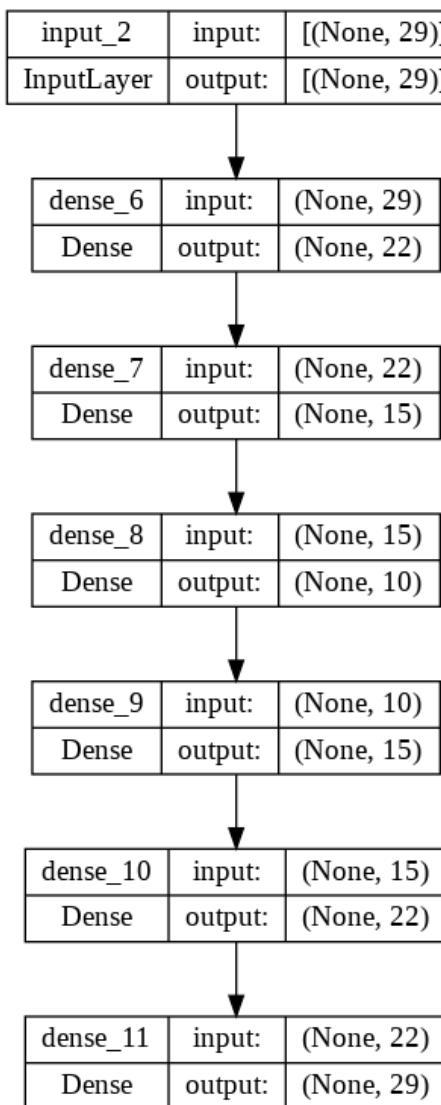
After OverSampling, counts of label '1': 90985
After OverSampling, counts of label '0': 181970

```

oversampling 6.1

همانگونه که در شکل 6.1 مشاهده میکنید، تعداد داده های مربوط به کلاس fraud قبل از oversampling تنها 306 عدد بود که پس از 90985 عدد افزایش پیدا کرد.

در ادامه این مقاله از یک شبکه denoise برای autoencoder کردن داده های ورودی استفاده میکند. معماری این شبکه را در شکل 7.1 مشاهده میکنید. برای آموزش این شبکه باید یکسری داده آغشته به نویز گوسی را به عنوان ورودی به شبکه بدهیم و در خروجی، داده های بدون نویز را دریافت کنیم. پس برای ایجا یک دیتاست نویزی از داده های تست استفاده میکنیم و با اضافه کردن نویز با مینگین صفر و واریانس 0.1 به آن یکی دیتاست نویزی جدید ایجاد میکنیم. از دیتاست نویزی ایجا شده به عنوان ورودی و از داده های بدون نویز به عنوان خروجی شبکه استفاده میکنیم.

شكل 7.1 مدل شبکه denoising autoencoder

در این شبکه برای همه لایه بجز لایه آخر از تابع فعالسازی ReLU و در لایه آخر هم نیز از تابع linear استفاده شده است. تابع loss function مورد استفاده در این شبکه نیز با توجه به انتخاب مقاله mse میباشد. در این شبکه از adam به عنوان optimizer نیز استفاده شده است. در نهایت پس از 1000 اپاک و با توجه به loss_val ذخیره شئند در فرایند آموزش از callback استفاده میکنیم. برای ذخیره کردن بهترین مدل نیز از دستور ModelCheckpoint از کتابخانه keras بهره میریم و فایل بهترین مدل را در best_model_AutoEncoder.h5 که بهترین وزن ها را دارد استفاده کنیم.

```
import h5py
from keras.callbacks import EarlyStopping, ModelCheckpoint

es = EarlyStopping(monitor='val_loss', mode='min', verbose=1, patience=50)
mc = ModelCheckpoint('best_model_AutoEncoder.h5', monitor='val_loss', mode='min', verbose=1, save_best_only=True)

results_Denoising = Denoising_autoencoder.fit(noise_signal_train, clean_signal_train,
                                              batch_size=1024,
                                              epochs=1000,
                                              shuffle=True,
                                              validation_data = (noise_signal_val, clean_signal_val),
                                              callbacks=[es, mc])
```

شکل 8.1 فرایند آموزش شبکه denoised autoencoder

در نهایت برای اینکه این شبکه را ببینیم تعداد از داده های val آغشته به نویز را به شبکه داده و خروجی آنها را با مقادیر بدون نویز مقایسه میکنیم (خروجی شبکه را از مقادیر واقعی کم مینیم) و میبینیم که عملکرد شبکه نسبتا مناسب است.

	scaled_amount	V1	V2	V3	V4	V5	\
18456	0.001225	-0.009171	-0.077504	-0.044878	-0.070162	-0.035370	
62262	0.000359	0.045271	0.318427	0.042105	0.135709	0.132202	
150576	-0.000123	0.083578	-0.062772	-0.034202	-0.029849	0.003076	
152002	-0.000699	-0.071464	-0.124730	0.105225	-0.262551	-0.082694	
197934	0.001621	-0.201798	-0.152492	-0.301745	-0.123606	0.206779	
238493	-0.000541	0.233272	-0.041442	0.397366	-0.208580	0.170981	
123170	0.001318	0.175625	0.026160	-0.085856	-0.086044	-0.267816	
11910	-0.000431	-0.135725	-0.056358	-0.103302	0.027212	0.144614	
266164	0.001150	0.470891	-0.461665	-1.006749	-0.073835	0.432027	
64125	0.001219	-0.210002	0.105827	0.308770	0.017126	0.335073	

شکل 9.1 ارزیابی شبکه denoised autoencoder

با توجه به روند موجود در شکل 1.1 ورودی پس از عبور از denoised autoencoder وارد شبکه Classifier میشود. معماری این شبکه در جدول 2.1 مشاهده میشود که در این شبکه در همه لایه ها به جز لایه آخر از تابع ReLU و در لایه آخر از تابع SoftMax استفاده شده است. Loss function این شبکه نیز با توجه به اینکه کلاس های خروجی دو تا هستند، Binary Cross Entropy میباشد. در نهایت شبکه نهایی بصورت شکل 10.1 می شود.

Layer (type)	Output Shape	Param #
<hr/>		
input_3 (InputLayer)	[None, 29]	0
model (Functional)	(None, 29)	2349
dense_11 (Dense)	(None, 22)	660
dense_12 (Dense)	(None, 15)	345
dense_13 (Dense)	(None, 10)	160
dense_14 (Dense)	(None, 5)	55
dense_15 (Dense)	(None, 2)	12
<hr/>		
Total params: 3,581		
Trainable params: 1,232		
Non-trainable params: 2,349		

شکل 10.1 مدل نهایی شبکه

همانگونه که مشاهده میشود در این شبکه لایه اول همان شبکه denoised autoencoder است که برای استفاده از آن ابتدا با استفاده از دستور load_model فایل best_model_AutoEncoder.h5 را که بهترین وزن های شبکه autoencoder هستند را لود کرده و به عنوان لایه اول شبکه در نظر میگیریم و ورودی شبکه به این لایه داده شده و سپس خروجی آن وارد شبکه Classifier میشود. دقیق شود که باید پس از freeze_layer.trainable = False لود کردن مدل autoencoder وزنهای تمام لایه های آن را با دستور callback loss_val از adam optimizer آموزش کنیم تا در فرایند آموزش شبکه تغییر نکنند. در نهایت شبکه را با استفاده از best_model_withSMOTE.h5 ذخیره کنیم و برای ذخیره کردن بهترین وزن ها با توجه به loss_val از callback استفاده میکنیم و بهترین مدل را در best_model.h5 ذخیره می کنیم.

```

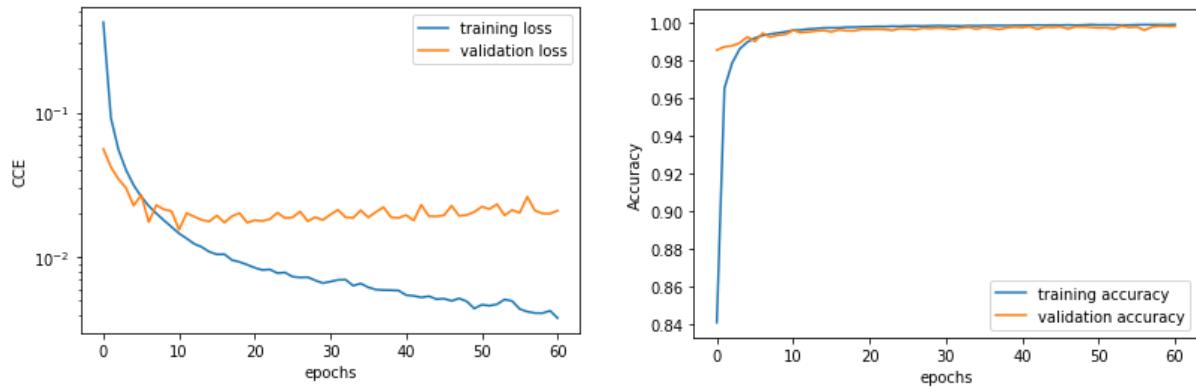
results_Classifier = Classifier.fit(X_train_res, y_train_res,
                                    batch_size=1024,
                                    epochs=1000,
                                    validation_data = (X_val, y_val),
                                    shuffle=True,
                                    callbacks=[es, mc])

```

```

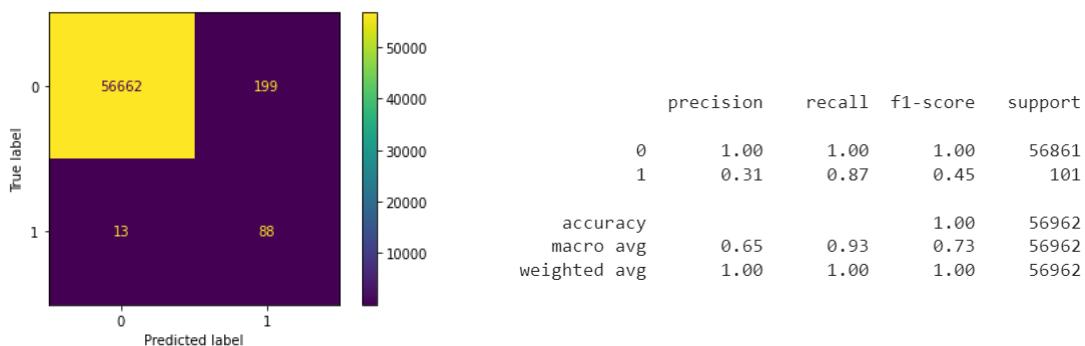
Epoch 61/1000
258/267 [=====>...] - ETA: 0s - loss: 0.0038 - acc: 0.9991
Epoch 61: val_loss did not improve from 0.01553
267/267 [=====] - 1s 5ms/step - loss: 0.0038 - acc: 0.9991 - val_loss: 0.0210 - val_acc: 0.9981
Epoch 61: early stopping

```


شکل 11.1 ارزیابی training شبکه با oversampling

۵-۱ نمودار Confusion matrix را برای پیش‌بینی مدل بر روی داده‌های تست رسم کنید و مقادیر precision, recall, f1-score و accuracy را در گزارش ذکر کنید.

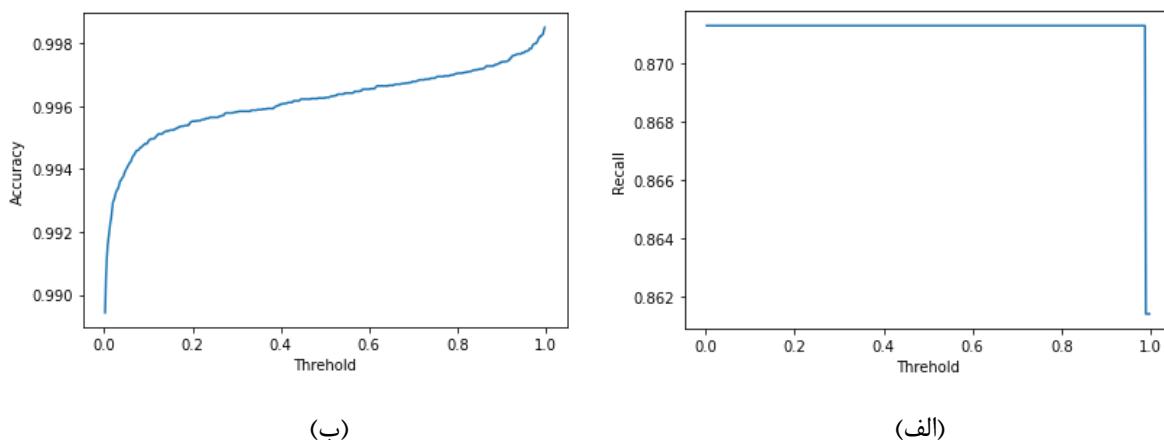

شکل 12.1 ارزیابی مدل با oversampling ببروی داده های تست

همانگونه که در شکل 12.1 مشاهده می‌شود دقت نهایی مدل ۱۰۰ می‌باشد اما اگر به دقت کلاس‌ها توجه کنیم می‌بینیم که مدل در تشخیص کلاس fraud به انداز تشخیص کلاس no fraud بخوبی عمل نمی‌کند که دلیل اصلی آن imbalance بودن دیتاست که حتی با وجود oversampling هم دیتاهای ایجاد شده بسیار شبیه دیتاهای موجود در داده‌های train هستند و شبکه در مقابل داده‌های اقلیتی که ندیده است ضعف دارد. پس برای اینکه ارزیابی بهتری داشته باشیم باید به مقادیر precision و recall توجه کنیم. با توجه به تعریف ما در این مسئله هنگام ارزیابی، کلاس positive کلاس fraud (۱) و کلاس negative کلاس no fraud (۰) در نظر گرفته شده است. پس با توجه به رابطه $Recall = \frac{TP}{TP+FN}$ ، نشان دهنده نسبت تشخیص‌های درست تراکنش‌های fraud به مجموع تعداد درست تراکنس‌های fraud و تراکنش‌هایی که fraud بوده و به استبهah no fraud تشخیص داده شده اند. با توجه به اینکه این مقدار ۸۷ درصد به دست آمده نشان میدهد که این شبکه تعداد بسیار اندکی (۱۳) تا از تراکنش‌هایی که fraud بوده را به استبهah no fraud تشخیص داده است که با توجه به هدف مسئله که تشخیص حداکثری fraud بوده است عملکرد مناسبی است.

6-1. با threshold های مختلف برای oversampling عملکرد مدل را بررسی و نمودار recall& accuracy را رسم کنید.

در این مسئله بخلاف خواسته سوال مفهوم *SoftMax* را برای *threshold* در نظر گرفتیم. همانگونه که میدانیم تابع *SoftMax* با توجه به تعداد کلاس های خروجی که در این مسئله دوتاست، دو مقدار میدهد که این دو مقدار احتمال وجود ورودی در یکی از آن دو کلاس است و این دو مقدار عددی بین ۰ و ۱ هستند که مجموع آنها ۱ خواهد بود. حال هرچه شبکه دقیق تر باشد، با افزایش *Threshold* نباید مقدار *recall* خیلی کاهش بیابد که این یعنی خروجی شبکه با احتمال بسیار نزدیک صفر به ما داده می شود.

شکل 13.1 (الف) نمودار recall-threshold (ب) نمودار accuracy-threshold

همانگونه که مشاهده میشود روند نزولی بسیار کمی در نمودار *recall* اتفاق افتاده است که این نشان دهنده عملکرد بسیار خوب شبکه در تشخیص درست تراکنش های *fraud* است (نتایج به دست آمده از نتایج مقاله بهتر شده است!). از طرفی نیز روند صعودی مناسب *acc* نیز در قسمت (ب) مشاهده میشود که دلیل تفاوت آن با نمودار مقاله به دلیل این است که ما ارزیابی ها را بررروی مدل با بهترین وزن ها براساس loss_val انجام دادیم.

7-1. مدل را با استفاده از داده های unbalanced و بدون حذف نویز، آموزش و موارد سوال 6 را گزارش دهید، نتایج دو مدل را با هم مقایسه کنید.

برای آموزش شبکه با داده های unbalance، بعد از جداسازی داده های train,test و val همین داده ها را به عنوان ورودی به شبکه میدهیم. در این حالت دیگر نیاز به لود کردن مدل autoencoder نیز نمی باشد و مدل شبکه بصورت شکل 14.1 خواهد بود.

Model: "model"

Layer (type)	Output Shape	Param #
=====		
input_1 (InputLayer)	[None, 29]	0
dense (Dense)	(None, 22)	660
dense_1 (Dense)	(None, 15)	345
dense_2 (Dense)	(None, 10)	160
dense_3 (Dense)	(None, 5)	55
dense_4 (Dense)	(None, 2)	12
=====		
Total params: 1,232		
Trainable params: 1,232		
Non-trainable params: 0		

شکل 14.1 مدل شبکه بدون oversampling

همانگونه که مشاهده می شود داده های ورودی مستقیماً وارد لایه اول Classifier می شوند. در این شبکه نیز در همه لایه ها به جز لایه آخر از تابع ReLU و در لایه آخر از تابع SoftMax استفاده شده است. این شبکه نیز با توجه به اینکه کلاس های خروجی دوتا هستند، Binary Cross Entropy Loss function انتخاب شده است. برای اینکه شرایط برای هردو شبکه یکسان باشد، این شبکه را نیز به تعداد 57 ایپاک که برابر است با تعداد ایپاک های حالت قبل آموزش میدهیم و شبکه با بهترین وزن ها را در best_model_withoutSMOTE.h5 ذخیره می کنیم.

```

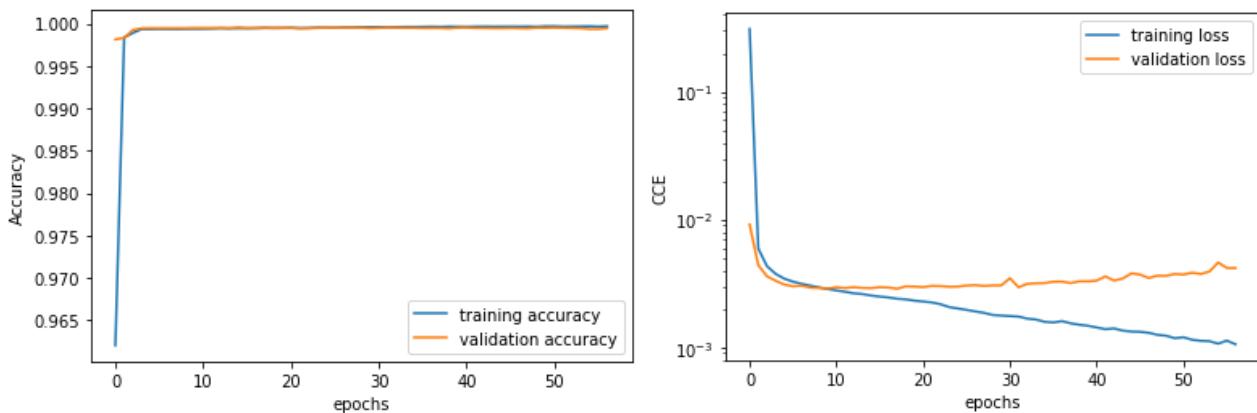
results_Classifier = Classifier.fit(X_train, y_train,
                                    batch_size=1024,
                                    epochs=57,
                                    validation_data = (X_val, y_val),
                                    #shuffle=True,
                                    callbacks=[mc])

```

```

179/179 [=====] - 1s 4ms/step - loss: 0.0011 - acc: 0.9996 - val_loss: 0.0042 - val_acc: 0.9994
Epoch 57/57
168/179 [=====>...] - ETA: 0s - loss: 9.9845e-04 - acc: 0.9997
Epoch 57: val_loss did not improve from 0.00288
179/179 [=====] - 1s 4ms/step - loss: 0.0011 - acc: 0.9997 - val_loss: 0.0042 - val_acc: 0.9995

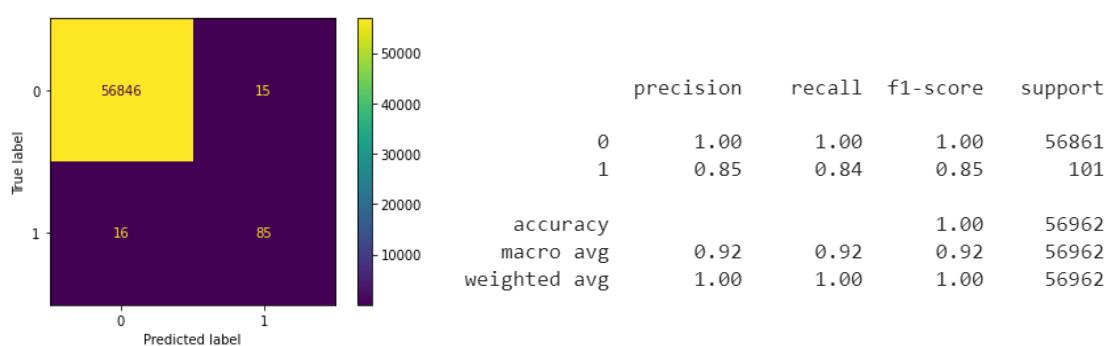
```


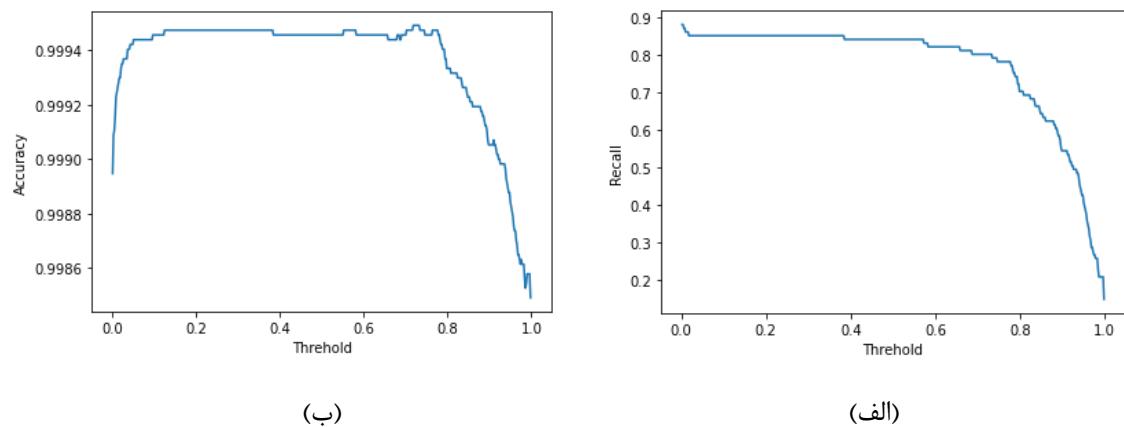
شکل 15.1 ارزیابی training شبکه بدون oversampling

همانگونه که مشاهده میشود شبکه به خوبی آموزش دیده و حتی val_loss در آموزش شبکه نیز از شبکه با oversampling نیز کمتر شده است.

در نهایت نتایج ارزیابی این مدل روی داده های تست در شکل 16.1 قابل مشاهده است.

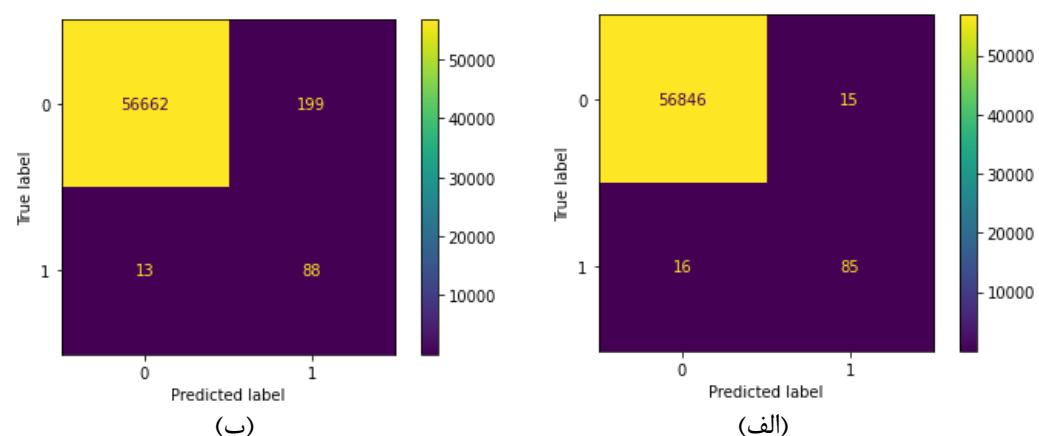

شکل 16.1 ارزیابی مدل بدون oversampling بر روی داده های تست

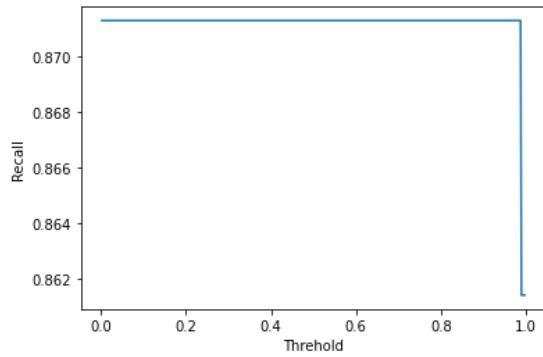

شکل 17.1 (الف) نمودار accuracy-threshold ب) نمودار recall-threshold

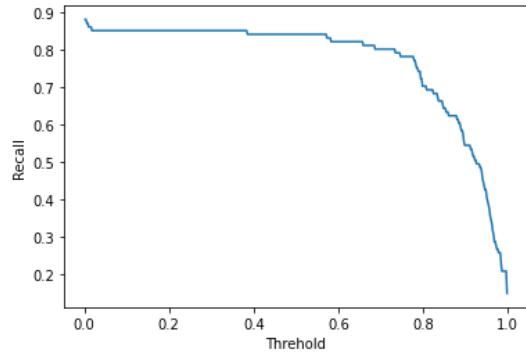
با دقت در نتایج نهایی میبینیم که این شبکه نیز دقت 100 درصد دارد اما این شبکه نسبت به حالت با 3 درصد کمتر است که نشان دهنده این است که 3 داده مربوط به fraud را در دسته no fraud دسته بندی کرده است (با توجه به confusion matrix). اما این شبکه در تشخیص درست داده های no fraud عملکرد بسیار بهتری دارد و به همین دلیل نیز precision این شبکه با اختلاف از حالت قبل بهتر است اما در این مسئله برای ما این مورد که Fraud ها را بهتر تشخیص دهیم گزینه مورد اهمیت تر است. در حالت کلی همواره بین precision و recall trade-off وجود دارد، اگر بخواهیم recall بالاتری داشته باشیم، precision کاهش خواهد یافت.

شکل 18.1 (الف) بدون oversampling ب) با oversampling confusion matrix

(ب)

(الف)

شكل 19.1 نمودار recall-threshold **oversampling** (الف) بدون **oversampling** (ب) با

همانگونه که در تصویر 18.1 مشاهده میشود با مقایسه confusion matrix ها میبینیم که در مدل با oversampling از 88 مورد fraud به درستی تشخیص داده شده است اما در مدل بدون oversampling این مقدار 85 مورد است.

از طرفی نیز با توجه به شکل 19.1 در این مدل، recall با افزایش threshold رفته کاهش میابد و به صفر میرسد که نشان دهنده این است که با افزایش threshold توانایی تشخیص fraud را از دست می‌دهد.

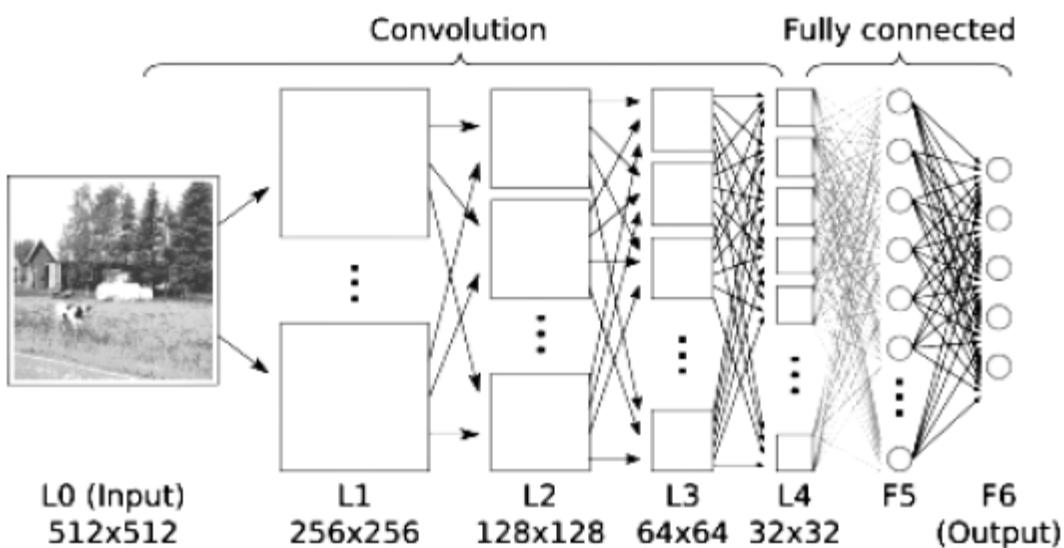
پاسخ ۳. تشخیص کاراکتر نوری (Optical character recognition)

در این سوال با استفاده از دیتاست HODA به بررسی تشخیص اعداد دست نویس فارسی با استفاده از تفاوت های متفاوت optimizer میپردازیم.

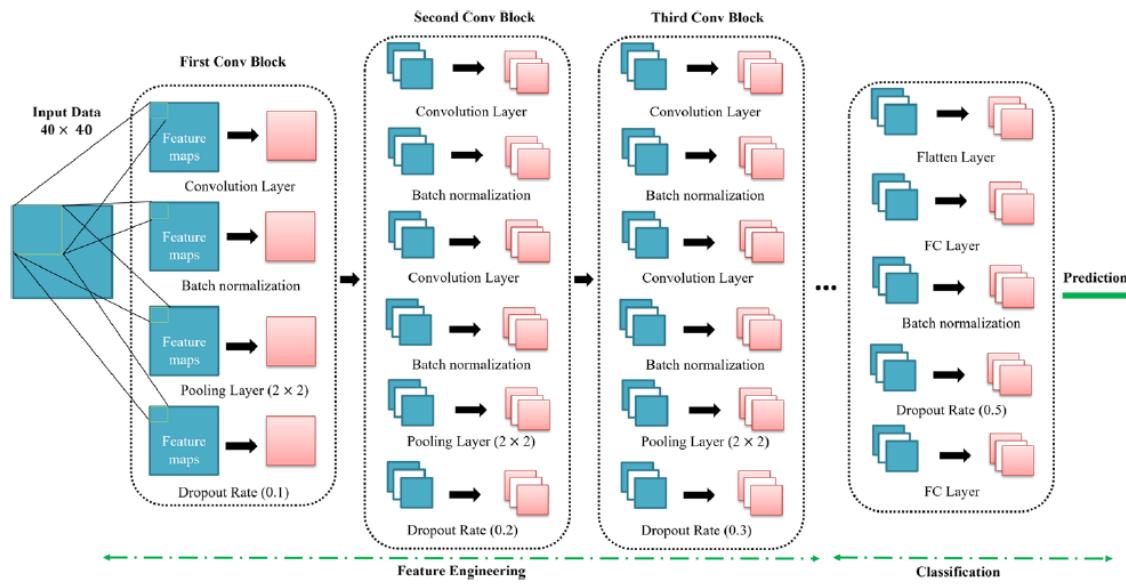
۱-۳. تفاوت بین شبکه های CNN و DCNN را توضیح دهید.

شبکه های کانولوشنی برای استخراج ویژگی از تصاویر استفاده میشود این دو شبکه تفاوت چندانی به جز در تعداد لایه ها با یکدیگر ندارند بیشتر معماری های مدرن شبکه های کانولوشنی بین ۳۰ تا ۱۰۰ لایه در خود دارند. DCNN برای شناسایی اجسام و الگوهای کانولوشنی مجزا استفاده میکند که از الگوی عصبی سه بعدی موجود در قشر بینایی حیوانات الهام گرفته شده است.

نمونه ای از شبکه CNN و DCNN در شکل زیر دیده میشود.

شکل ۱-۳ معماری CNN

شکل 3-2 معماری DCNN استفاده شده در مقاله

3-2. سه روش بهینه سازی Momentum و Adadelta و Adam را توضیح دهید.

Adam •

الگوریتم آدام یک الگوریتم بهینه‌سازی است که می‌توان از آن به جای روش گرادیان کاهشی تصادفی کلاسیک برای بهروزرسانی وزن‌های شبکه بر اساس تکرار در داده‌های آموزشی استفاده کرد. الگوریتم آدام را می‌توان به عنوان ترکیبی از RMSprop و گرادیان نزولی تصادفی با گشتاور (Momentum) در نظر گرفت.

با نگه داشتن moving averages of gradient Adam مانند Adadelta کار می‌کند. علاوه بر این، به روز رسانی آن متناسب است.

aredgradient

$$r_t = \nabla_{\theta} f_t(\theta_{t-1}),$$

$$s_t = w_1.s_{t-1}(1 - w_1).r_t, \text{ (update biased 1st momentum estimate)}$$

$$d_t = w_2.d_{t-1}(1 - w_2).r_t^2, \text{ (update biased 2nd momentum estimate)}$$

$$\hat{s}_t = \frac{s_t}{(1 - w_1^t)}, \text{ (bias 1st momentum)}$$

$$\hat{d}_t = \frac{d_t}{(1 - w_2^t)}, \text{ (bias 2nd momentum)}$$

$$\theta_t = \theta_{t-1} - \alpha \frac{\hat{s}_t}{(\sqrt{\hat{d}_t} + \epsilon)}, \text{ (update parameter)}$$

در اینجا $f(\theta)$ تابع اسکالر تصادفی است. و معادلات زیر به روز رسانی Adam را انجام میدهند.

$$\alpha_t = \alpha \cdot \frac{\sqrt{1 - \omega_2^t}}{1 - \omega_1^t},$$

$$\theta_t = \theta_{t-1} - \alpha_t \cdot \frac{s_t}{\sqrt{d_t + \epsilon}}.$$

آسان بودن پیاده سازی ، نیاز کم به حافظه ، محاسبات بهینه ، عد وابستگی به مقیاس دهنده مجدد قطری گرادیان ، مناسب بودن برای مسائل دارای داده یا پارامتر زیاد و مسائلی با گرادیان های نویزدار ، نیاز به تنظیم پارامتر کم از ویژگی های این الگوریتم می باشد.

Adadelta •

برای غلبه بر مشکل decaying learning rate که در که در adaGrad با آن مواجه می شویم، الگوریتم یادگیری جدیدی به نام Adadelta معرفی شد. با تنظیم اندازه پیجره، تجمع گرادیان مربع قبلی را مانند adagrad محدود می کند. نرخ یادگیری به طور کلی جذر نسبت بین میانگین متحرک مربع گرادیان و مربع به روز رسانی وزن است.

در اینجا، میانگین در حال اجرا به عنوان $E[g^2]_t$ نشان داده می شود و به گرادیان فعلی و میانگین قبلی بستگی دارد.

$$E[g^2]_t = \gamma E[g^2]_{t-1} + (1 - \gamma)g_t^2;$$

اکنون معادله اصلاح شده SGD به روز رسانی با توجه به بردار به روز رسانی پارامتر را می توان به صورت زیر نوشت.

$$\Delta\theta_i = -\eta \cdot g_{t,i},$$

$$\theta_{t+1} = \theta_t + \Delta\theta_t,$$

$$\Delta\theta_t = -\frac{\eta}{\sqrt{E[g^2]_t + \epsilon}} \cdot g_t,$$

در نتیجه خواهیم داشت:

$$\Delta\theta_t = -\frac{\eta}{RMS[g]_t} \cdot g_t.$$

در این روش نرخ یادگیری کاهش نمی یابد و آموزش متوقف نمیشود اما نیازمند محاسبات زیاد است.

Momentum •

Momentum با هدف کاهش واریانس در گرادیان کاهشی تصادفی ابداع شد. همگرایی به جهت مورد نظر را تسريع بخشیده و از گرايش به جهات نامربوط پیشگیری می‌کند. در این روش به جای اینکه تنها از مقدار گرادیان در مرحله‌ی فعلی به منظور هدایت جستجو استفاده شود، گرادیان مراحل گذشته را نیز محاسبه می‌کند و از آن برای تعیین جهت گرادیان Momentum استفاده می‌کند. هایپرپارامتر دیگری موسوم به Momentum در این روش استفاده می‌شود.

در درجه‌ی اول، SGD یکی از روش‌های بهینه‌سازی قابل دسترس است. با این حال، زمان صرف شده برای آموزش مدل نسبتاً بالاتر است. بنابراین، برای انجام همگرایی سریعتر، SGD با بهینه‌سازهای دیگر مانند momentum و Adam، adadelta در حال حرکت به سمت پایین تپه به جمع آوری تکانه ادامه می‌دهد و در مسیر خود شتاب می‌گیرد تا به سرعت نهایی برسد. همین پدیده در مورد پارامتر به روز شده ما نیز اتفاق می‌افتد. ابعاد بیان تکانه در جهت مربوطه (در جهت نقطه گرادیان) افزایش می‌یابد و برای ابعادی که شیب آنها تغییر جهت می‌دهد، کاهش می‌یابد. این کار با افزودن کسر زمان گذشته بردار به روز رسانی به بردار به روز رسانی فعلی انجام می‌شود. به این ترتیب، کاهش به روز رسانی پارامتر اضافی صورت می‌گیرد. در نتیجه، همگرایی سریعتر با ضریب تکانه (γ) صورت می‌گیرد.

$$v_t = \gamma v_t - 1 + \eta \nabla_{\theta} J(\theta), \\ \theta = \theta - v_t,$$

برای به روز رسانی وزنها نیز اط معادلات زیر استفاده می‌شود:

$$v_t = \mu v_{t-1} - \alpha \nabla L_t(\omega_{t-1}), \\ \omega_t = \omega_{t-1} + v_t.$$

این روش نوسانات و واریانس بالای پارامترها را کاهش میدهد و همگرایی سریعی نسبت به گرادیان کاهشی دارد اما با اضافه شدن هایپرپارامتری دیگر که باید بصورت دستی و دقیق محاسبه شود متواند مشکل ساز باشد.

3-3. معماری DCNN استفاده شده در مقاله را پیاده سازی کنید. پیش پردازش و نرمالایز سازی های مورد استفاده را بیان کنید. تعداد لایه‌های بکار رفته و نوع لایه و علت استفاده از آن‌ها را توضیح دهید. به منظور جلوگیری از overfitting چه تکنیکی به کار رفته است.

- پیش پردازش

دیتاست مورد نظر شامل 102352 نمونه از اعداد 0 تا 9 دست نویس می باشد که 60000 داده ی آموزشی و 20000 داده ی تست را در بر میگیرد این دیتا باید در 10 کلاس ، کلاس بندی شود.

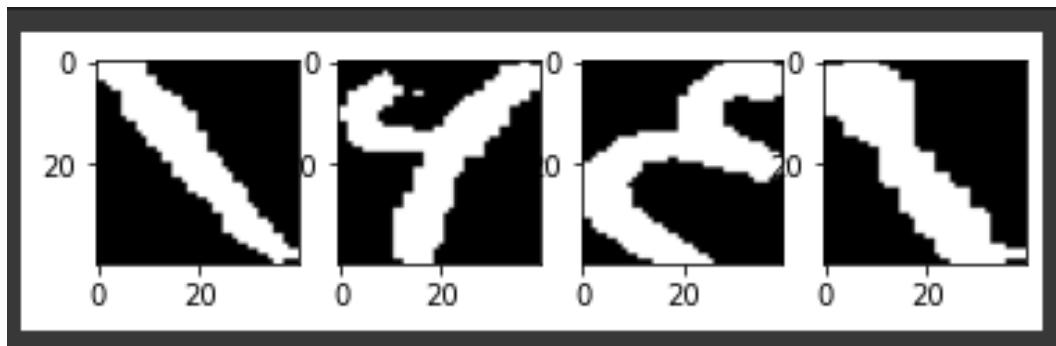
طبیعت دیتاست دیجیتال ورودی میتواند در کارایی شبکه تاثیر گذار باشد پس بہت است قبل از هرگونه پردازش ریدانداسن موجود در دیتا را از بین ببریم در این مقاله ابتدا تمام تصاویر موجود در دیتا به سایز 40×40 تغییر پیداکرده است سپس دیتا به باینری 0 برای پس زمینه و تا 255 برای اعداد تبدیل شده است پس از آن با تقسیم بر 255 (نرمالایز کردن دیتا) و سپس با ترشلد گذاری به 0 و 1 تبدیل شده شده است. برای لیبل هر تصویر نیز به **one-hot** تبدیل شده است که زیر پیش پردازش انجام شده را نشان میدهد.

```
def preprocessing(dataset_path):
    images, labels = read_cdb(dataset_path)
    assert len(images) == len(labels)

    IMAGES = np.zeros(shape=[len(images), 40, 40], dtype=np.float32)
    LABELS = np.zeros(shape=[len(labels)], dtype=int)

    for i in range(len(images)):
        image = images[i]
        image = cv2.resize(image, (40, 40)) #resize
        image = image / 255 #normalization
        image = np.where(image >= 0.5, 1, 0) #binarization
        IMAGES[i] = image
        LABELS[i] = labels[i]
    LABELS = to_categorical(LABELS.astype(dtype=np.float32)) # One-hot encoding label
    return IMAGES, LABELS
```

چند نمونه از تصاویر پس از پیش پردازش در زیر دیده میشود:

شکل 3-3 چند نمونه از دیتاست پیش پردازش شده

• معماری شبکه DCNN

تصویر بصری میتوان نوع لایه های موجود در معماری شبکه طراحی شده را مشاهده کرد جرئیات بیشتر در جدول زیر مشاهده میشود.

جدول 1-3 لایه های موجود در شبکه DCNN

Block	No of Filter	Stride	Layers	Filter Size
Image Input	-	-	40*40*1	-
Feature Extraction				
1st Conv-Block	64	1*1	Conv Layer	3*3
	-	1*1	Activation Layer (Relu)	-
	-	-	Batch Normalization	-
	-	2*2	Pooling Layer	3*3
	-	-	Dropout (0.1)	-
2nd Conv-Block	128	1*1	Conv Layer	3*3
	-	1*1	Activation Layer (Relu)	-
	-	-	Batch Normalization	-
	128	1*1	Conv Layer	3*3
	-	1*1	Activation Layer (Relu)	-
	-	-	Batch Normalization	-
	-	2*2	Pooling Layer	3*3
	-	-	Dropout (0.2)	-
3rd Conv-Block	256	1*1	Conv Layer	3*3
	-	1*1	Activation Layer (Relu)	-
	-	-	Batch Normalization	-
	256	1*1	Conv Layer	3*3
	-	1*1	Activation Layer (Relu)	-
	-	-	Batch Normalization	-
	-	2*2	Pooling Layer	3*3
	-	-	Dropout (0.3)	-
4th Conv-Block	512	1*1	Conv Layer	3*3
	-	1*1	Activation Layer (Relu)	-
	-	-	Batch Normalization	-
	512	1*1	Conv Layer	3*3
	-	-	Batch Normalization	-
	-	2*2	Pooling Layer	3*3
	-	-	Dropout (0.4)	-
Classification Block				
	-	-	Flatten Layer	-
	-	-	FC Layer (1024)	-
	-	-	Batch Normalization	-
	-	-	Dropout (0.5)	-
	-	-	FC Layer (10 classes)	-
	-	-	Output	-

کد این شبکه در زیر با استفاده از کراس دیده میشود:

```
model = Sequential()

# 1st Conv-Block
model.add(Conv2D(64, kernel_size=(3,3), strides=(1, 1), input_shape=(40, 40,1), padding='same'))
model.add(Activation('relu'))
model.add(MaxPooling2D(pool_size=(3,3), strides=(2,2)))
model.add(Dropout(0.1))

# 2nd Conv-Block
model.add(Conv2D(128,kernel_size=(3,3), strides=(1, 1), padding='same'))
model.add(Activation('relu'))
model.add(BatchNormalization())
model.add(Conv2D(128,kernel_size=(3,3), strides=(1, 1), padding='same'))
model.add(Activation('relu'))
model.add(BatchNormalization())
model.add(MaxPooling2D(pool_size=(3,3), strides=(2,2)))
model.add(Dropout(0.2))

# 3rd Conv-Block
model.add(Conv2D(256,kernel_size=(3,3), strides=(1, 1), padding='same'))
model.add(Activation('relu'))
model.add(BatchNormalization())
model.add(Conv2D(256,kernel_size=(3,3), strides=(1, 1), padding='same'))
model.add(Activation('relu'))
model.add(BatchNormalization())
model.add(MaxPooling2D(pool_size=(3,3), strides=(2,2)))
model.add(Dropout(0.3))

# 4th Conv-Block
model.add(Conv2D(512,kernel_size=(3,3), strides=(1, 1), padding='same'))
model.add(Activation('relu'))
model.add(BatchNormalization())
model.add(Conv2D(512,kernel_size=(3,3), strides=(1, 1), padding='same'))
model.add(BatchNormalization())
model.add(MaxPooling2D(pool_size=(3,3), strides=(2,2)))
model.add(Dropout(0.4))

# Classification Block
model.add(Flatten()) # 3D feature => 1D feature vector
```

```

model.add(Dense(1024, activation='relu'))
model.add(BatchNormalization())
model.add(Dropout(0.5))
model.add(Dense(10, activation='softmax'))

```

5	max_pooling2d_9 (MaxPooling 2D)	0
	dropout_11 (Dropout)	(None, 9, 9, 128)
	conv2d_17 (Conv2D)	(None, 9, 9, 256)
	activation_15 (Activation)	(None, 9, 9, 256)
	batch_normalization_16 (BatchNormalization)	1024
	conv2d_18 (Conv2D)	(None, 9, 9, 256)
	activation_16 (Activation)	(None, 9, 9, 256)
	batch_normalization_17 (BatchNormalization)	1024
	max_pooling2d_10 (MaxPooling2D)	0
	dropout_12 (Dropout)	(None, 4, 4, 256)
	conv2d_19 (Conv2D)	(None, 4, 4, 512)
	activation_17 (Activation)	(None, 4, 4, 512)
	batch_normalization_18 (BatchNormalization)	2048
	conv2d_20 (Conv2D)	(None, 4, 4, 512)
	batch_normalization_19 (BatchNormalization)	2048
	max_pooling2d_11 (MaxPooling2D)	0
	dropout_13 (Dropout)	(None, 1, 1, 512)
	flatten_2 (Flatten)	(None, 512)
	dense_4 (Dense)	(None, 1024)
	batch_normalization_20 (BatchNormalization)	4096
	dropout_14 (Dropout)	(None, 1024)
	dense_5 (Dense)	(None, 10)
<hr/>		
Total params: 5,194,122		
Trainable params: 5,188,490		
Non-trainable params: 5,632		

شکل 3-4 خلاصه ای از تعداد پارامترهای موجود در شبکه

حال به بررسی لایه های موجود میپردازیم:

در لایه ۱ ورودی تصاویر با ابعاد (40,40,1) واردش شبکه میشوند در هر لایه شبکه CONV2D با ویژگی های مورد نظر قرار داده شده و سپس در هر مرحله لایه های زیر طبق جدول ۱-۳ قرار داده میشود بدین منظور از ۴ لایه کانولوشن استفاده شده است.

:Batch Normalization •

عبارت است از نرمالیزه کردن batch های ورودی به یک لایه در آموزش یک شبکه عصبی عمیق. این کار به پایداری هر چه بیشتر فرآیند آموزش شبکه منجر می شود و همچنین تعداد epoch های لازم برای دستیابی به نتیجه مورد نظر را به طرز موثری کاهش می دهد.

$$x_{normalized} = \frac{x - \mu}{\sigma}$$

ممکن است یادگیری به شدت به مقادیر اولیه وابسته شود و دوماً فرایند یادگیری نتواند خود را به مقادیر بهینه نهایی برساند بلکه در حواشی آن در حال جابجایی باشد. با استفاده از batch normalization می توان تا حد زیادی از این موارد جلوگیری کرد. در واقع در این روش با white کردن ماتریس covariance تا حدود زیادی مدل آماری ورودی ها را در طی فرایند یادگیری ثابت نگه می دارد.

:Pooling •

این عملگر سایز feature map را کاهش می دهد و در نتیجه تعداد پارامترهای لازم برای آموزش شبکه کاهش می یابد که این خود به کمتر شدن محاسبات می انجامد. همچنین این لایه نقاطی از feature map که دارای مقادیر چشمگیرتری هستند و در طبقه بندي موثر هستند را حفظ میکند و باقی نقاط را دور می ریزد.

لایه ادغام به عنوان لایه نمونه برداری فرعی نیز شناخته می شود. برای کاهش ابعاد تصویر بین دو لایه همزمان قرار می گیرد. علاوه بر این، عملیات ادغام پیچیدگی محاسباتی شبکه را به حداقل می رساند. که در اینجا از روش Max پنجره های 3*3 استفاده شده است.

:Dropout •

با استفاده از dropout به صورت تصادفی تعدادی از نورون ها رو خاموش می کنیم تا از overfitting جلوگیری شود این کار در انتهای هر لایه کانولوشنی انجام میپذیرد . همچنین با اینکار باعث می شویم که همه نورون ها در آموزش مشارکت داشته باشند و وزن یک سری از نورون ها بیهوده زیاد نشود. این لایه بعد از هر لایه کانولوشنی با مقادیر 0.1 تا 0.4 قرار داده شده است.

در لایه آخر از 2 لایه fully connected با اندازه 1024 و 10 کلاس) و بین آنها لایه dropout استفاده شده است تا عملیات لیبل دهی با استفاده از فیچر مپ با اندازه 0.5 و batch normalization های ساخته شده در 4 لایه کانولوشنی قبلی را انجام دهد.

3-4. نمودارهای precision و recall و مقادیر Confusion matrix و loss وهم چنین accuracy را برای هر کدام از سه روش بهینه سازی بیان کرده و مقایسه f1score ، Recall ، مقایسه کنید.

معیارهای F-Score و recall و precision Confusion را از روی ماتریس میتوان به صورت زیر محاسبه کرد.

$$\begin{aligned}precision &= \frac{TP}{TP + FP}, \quad Recall = \frac{TP}{TP + FN}, \quad Fscore \\&= \frac{2 \times precision \times Recall}{(precision + Recall)}\end{aligned}$$

بدین منظور از برای تمامی مدلها استفاده شده است. batch=256 , epoch=20 , loss = MSE

Adam •

```
model.compile(loss='MSE', optimizer=tf.optimizers.Adam(learning_rate=0.0001), metrics=['accuracy'])
fitting=model.fit(X_train, y_train, batch_size=256, epochs=20, validation_split=0.2)
```

روند آموزش:

```
Epoch 13/20
188/188 [=====] - 16s 83ms/step - loss: 9.2442e-04 - accuracy: 0.9943 - val_loss: 0.0015 - val_accuracy: 0.9904
Epoch 14/20
188/188 [=====] - 16s 84ms/step - loss: 8.4294e-04 - accuracy: 0.9947 - val_loss: 8.8443e-04 - val_accuracy: 0.9949
Epoch 15/20
188/188 [=====] - 16s 85ms/step - loss: 7.1576e-04 - accuracy: 0.9956 - val_loss: 8.0862e-04 - val_accuracy: 0.9951
Epoch 16/20
188/188 [=====] - 16s 85ms/step - loss: 7.3230e-04 - accuracy: 0.9955 - val_loss: 0.0011 - val_accuracy: 0.9934
Epoch 17/20
188/188 [=====] - 16s 84ms/step - loss: 6.4540e-04 - accuracy: 0.9960 - val_loss: 9.1866e-04 - val_accuracy: 0.9939
Epoch 18/20
188/188 [=====] - 16s 84ms/step - loss: 6.1811e-04 - accuracy: 0.9961 - val_loss: 6.7688e-04 - val_accuracy: 0.9958
Epoch 19/20
188/188 [=====] - 16s 85ms/step - loss: 5.5854e-04 - accuracy: 0.9967 - val_loss: 0.0010 - val_accuracy: 0.9937
Epoch 20/20
188/188 [=====] - 16s 84ms/step - loss: 6.0836e-04 - accuracy: 0.9963 - val_loss: 6.6289e-04 - val_accuracy: 0.9958
```

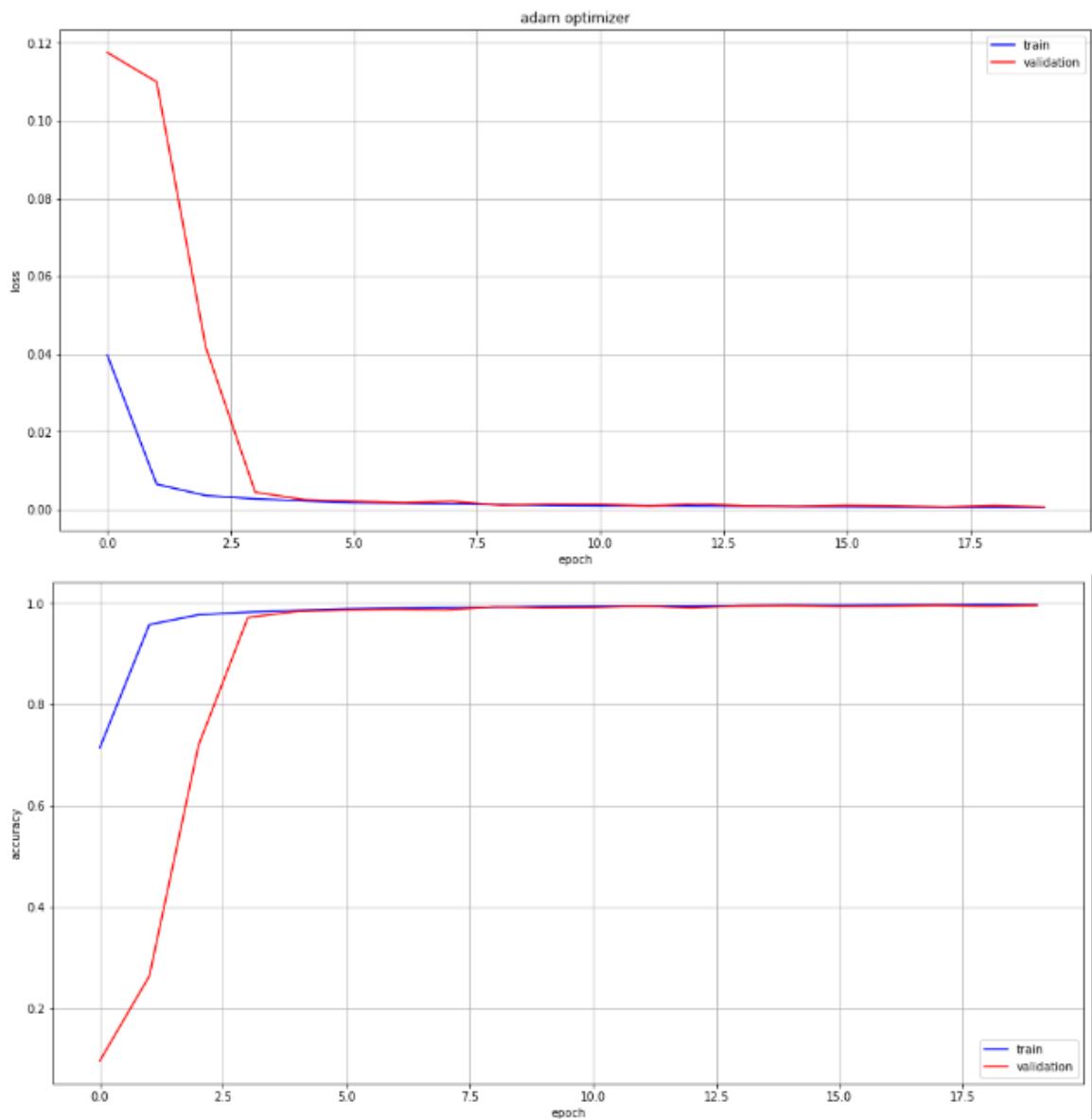
نتایج:

```
# Plot the Loss function for train & validation
fig = plt.figure(figsize=(16,8))
plt.plot(fitting.history['loss'], 'b')
plt.plot(fitting.history['val_loss'], 'r')
plt.title('adam optimizer')
plt.ylabel('loss')
plt.xlabel('epoch')
```

```

plt.legend(['train', 'validation'])
plt.grid()
# Plot the Accuracy
fig = plt.figure(figsize=(16,8))
plt.plot(fitting.history['accuracy'], 'b')
plt.plot(fitting.history['val_accuracy'], 'r')
plt.ylabel('accuracy')
plt.xlabel('epoch')
plt.legend(['train', 'validation'])
plt.grid()

```


شکل 3-5 نمودار دقت و LOSS برای بهینه ساز Adam

```

y_pred= np.argmax(model.predict(x_test), axis=1)

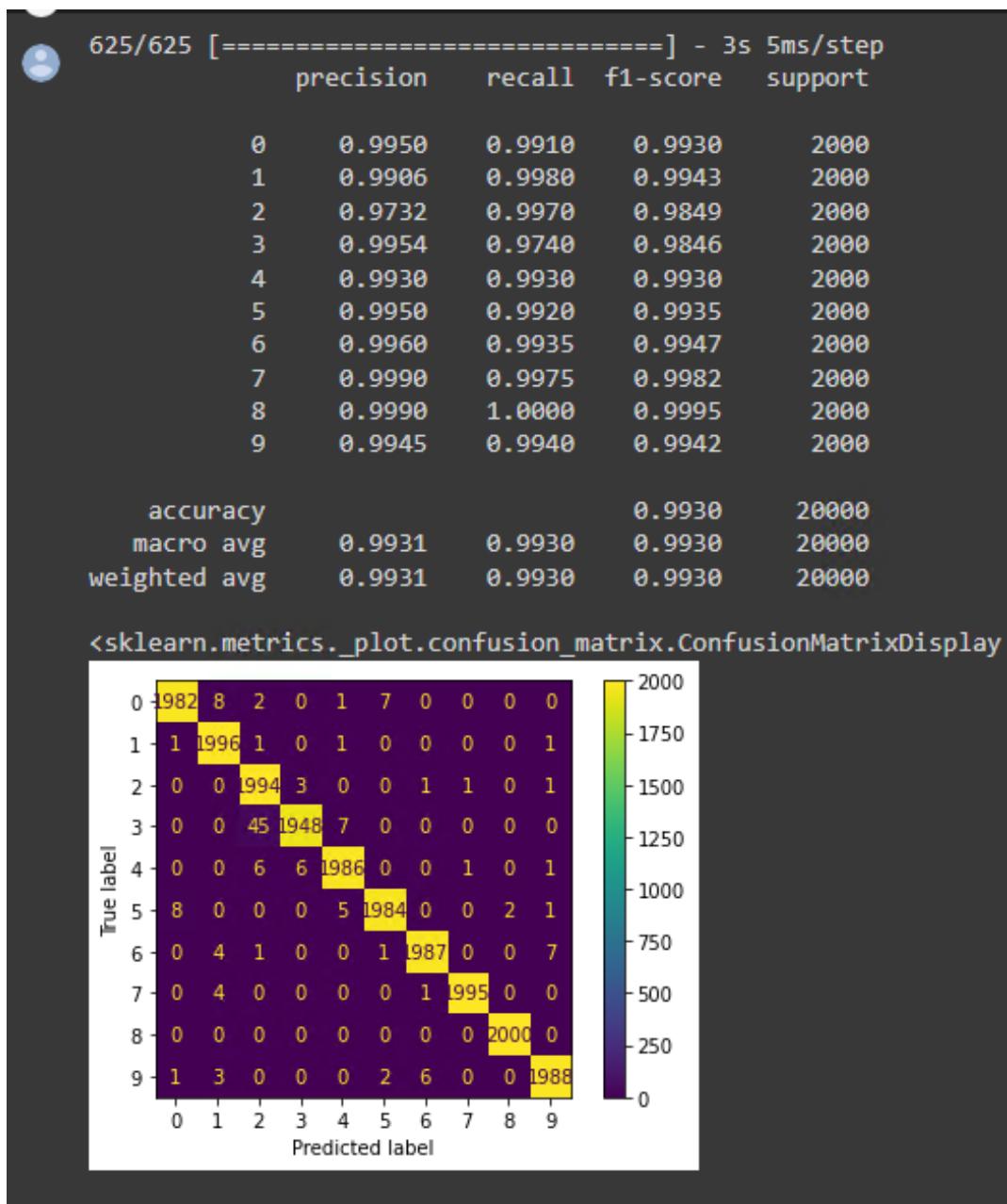
```

```

y_t = np.argmax(y_test, axis=1)

print(classification_report(y_t, y_pred, digits=4))
print(ConfusionMatrixDisplay.from_predictions(y_t, y_pred))

```


Adadelta •

```

model.compile(loss='MSE', optimizer=tf.optimizers.Adadelta(learning_rate=1), metrics=['accuracy'])
fitting=model.fit(X_train, y_train, batch_size=256, epochs=20, validation_split=0.2)

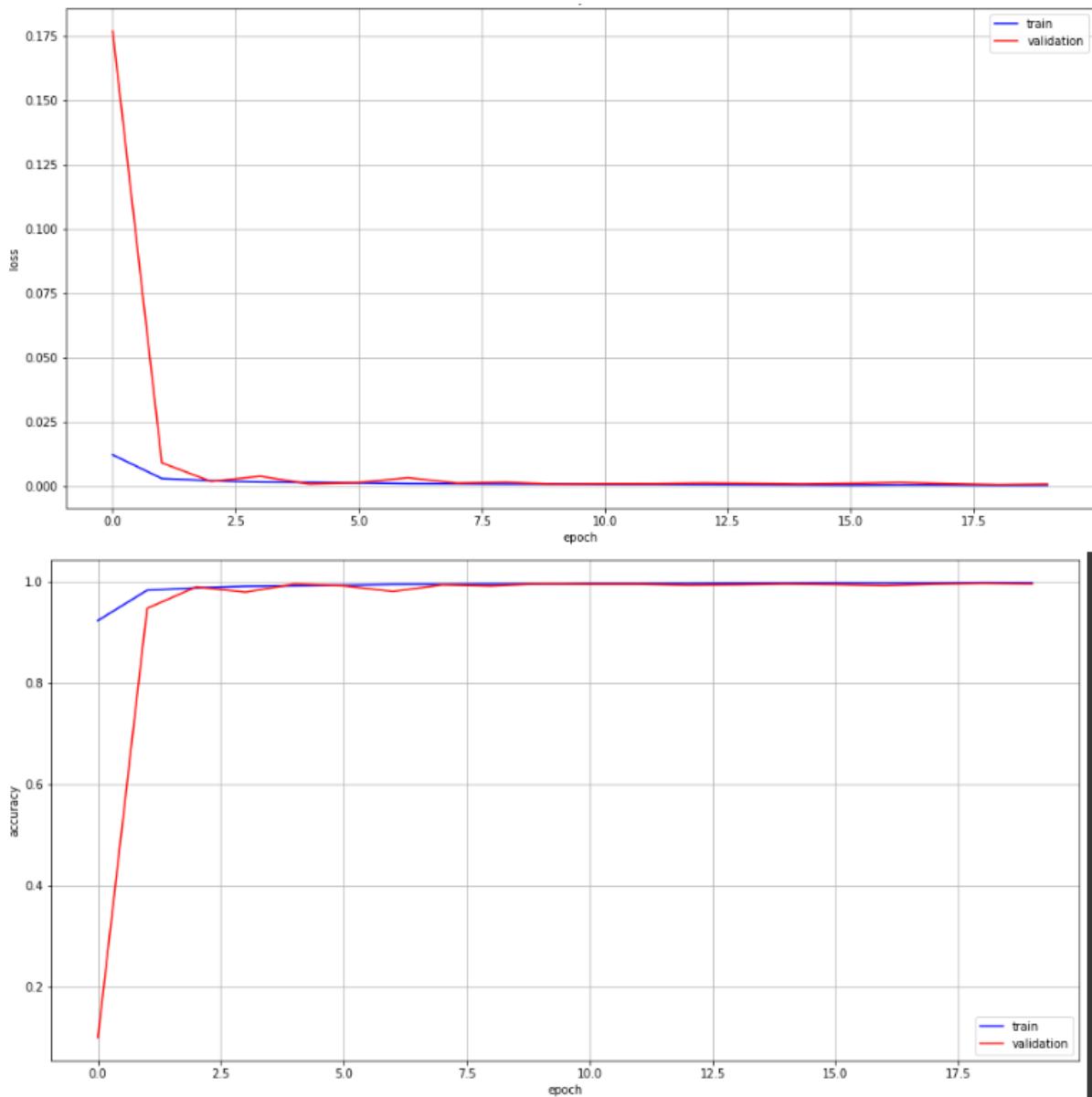
```

```

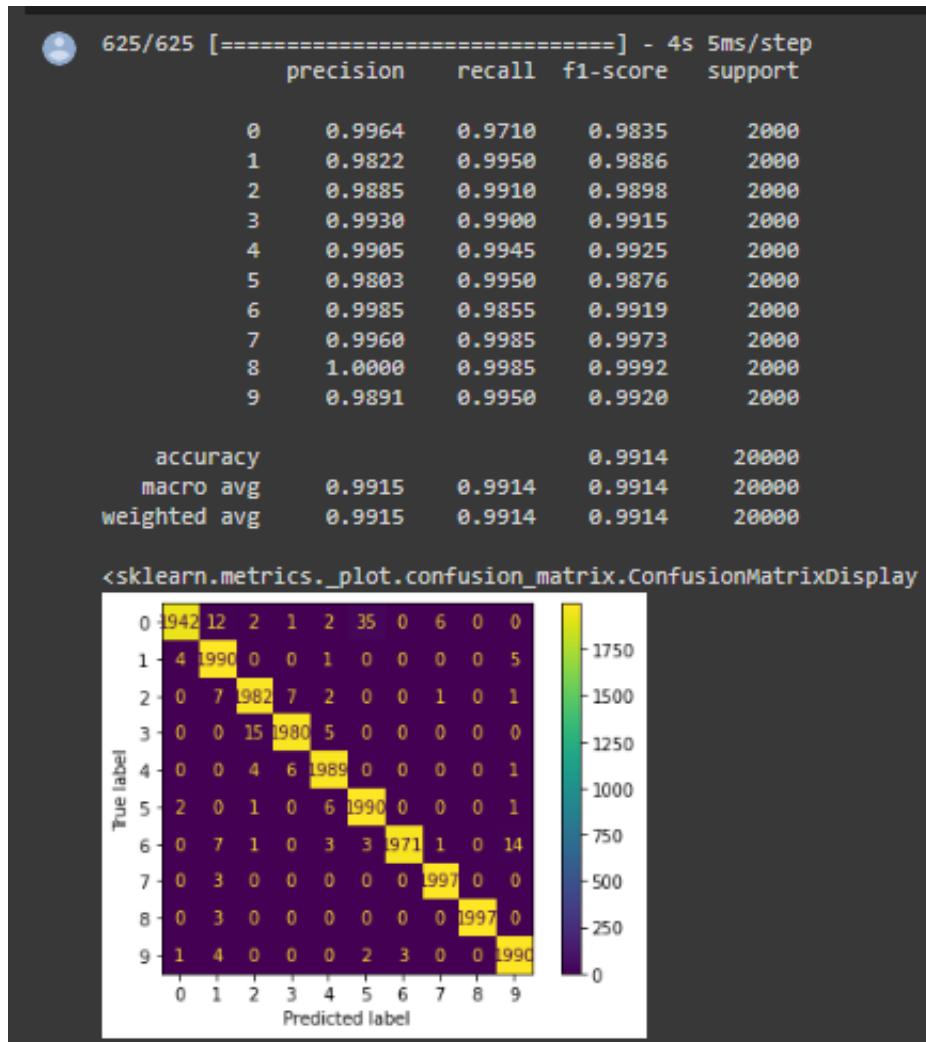
Epoch 15/20
188/188 [=====] - 16s 84ms/step - loss: 4.6633e-04 - accuracy: 0.9972 - val_loss: 8.2326e-04 - val_accuracy: 0.9952
Epoch 16/20
188/188 [=====] - 16s 84ms/step - loss: 3.7434e-04 - accuracy: 0.9978 - val_loss: 0.0010 - val_accuracy: 0.9940
Epoch 17/20
188/188 [=====] - 16s 84ms/step - loss: 4.9207e-04 - accuracy: 0.9972 - val_loss: 0.0014 - val_accuracy: 0.9921
Epoch 18/20
188/188 [=====] - 16s 84ms/step - loss: 4.3784e-04 - accuracy: 0.9974 - val_loss: 9.2238e-04 - val_accuracy: 0.9948
Epoch 19/20
188/188 [=====] - 16s 84ms/step - loss: 3.2269e-04 - accuracy: 0.9981 - val_loss: 5.7268e-04 - val_accuracy: 0.9966
Epoch 20/20
188/188 [=====] - 16s 84ms/step - loss: 3.4425e-04 - accuracy: 0.9979 - val_loss: 7.6889e-04 - val_accuracy: 0.9954

```

نتایج:

شکل 3-6 نمودار دقت و LOSS برای بهینه ساز Adelta

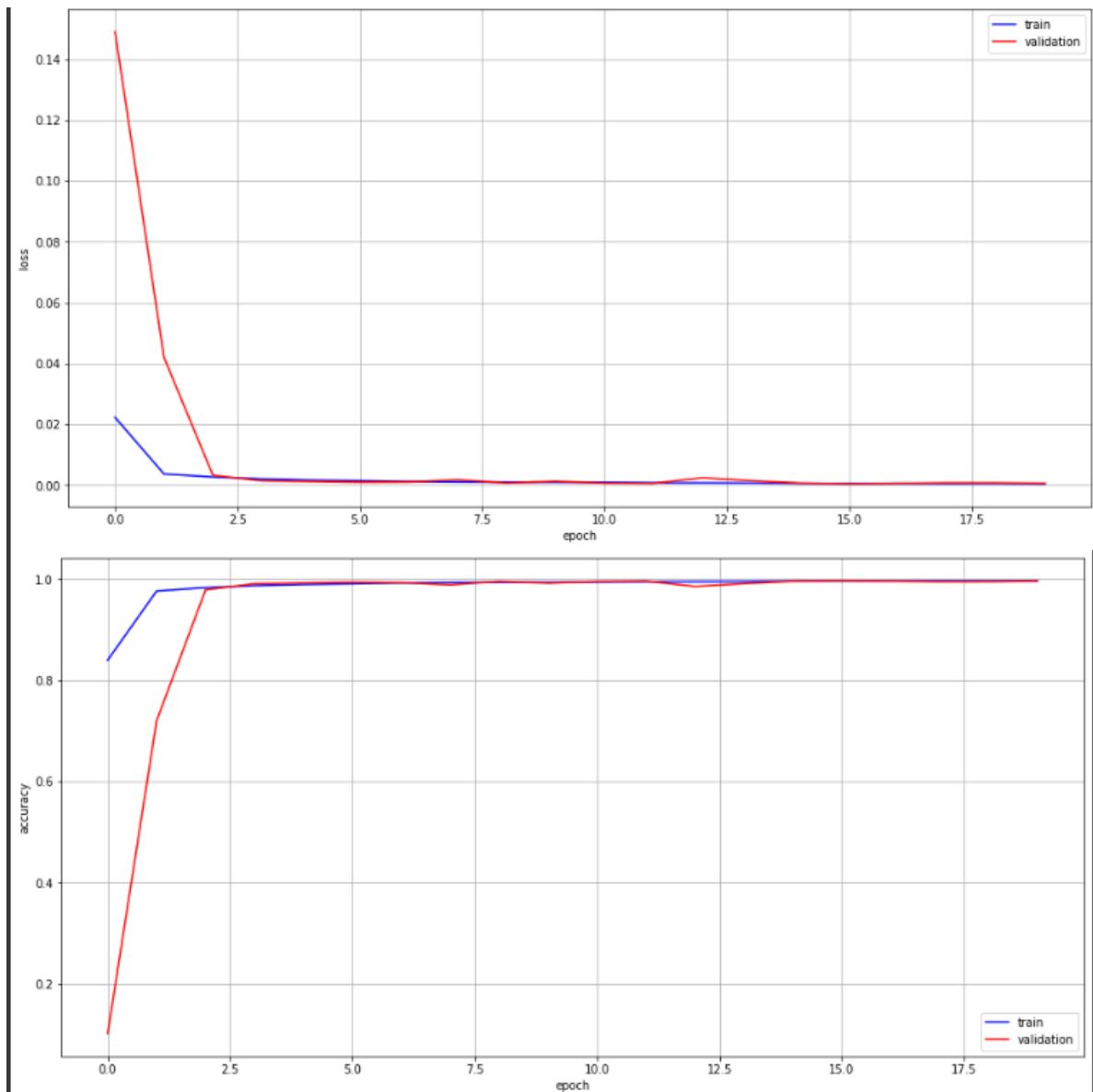

Momentum •

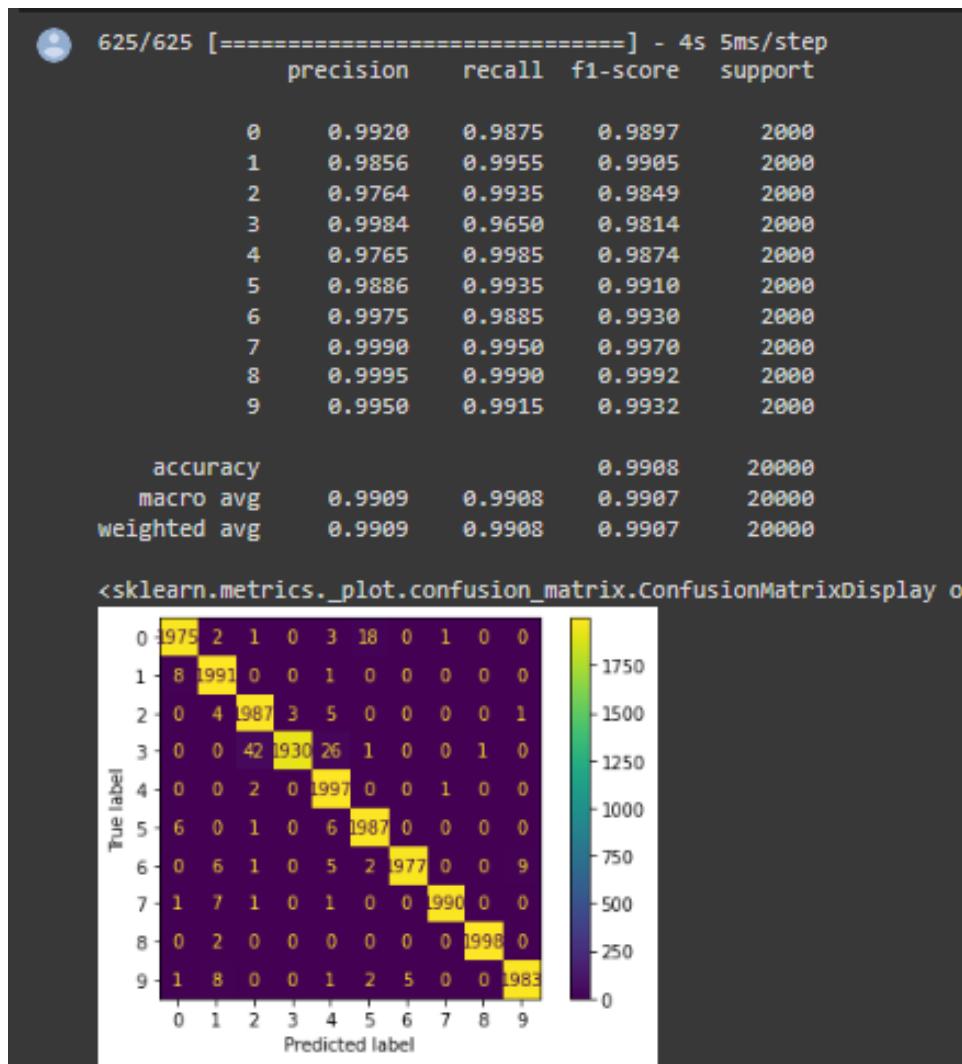
```
model.compile(loss='MSE',optimizer=tf.optimizers.SGD(learning_rate=0.1, momentum=0.9),metrics=['accuracy'])
fitting=model.fit(X_train, y_train, batch_size=256, epochs=20, validation_split=0.2)
```

```
Epoch 15/20
188/188 [=====] - 16s 85ms/step - loss: 6.3663e-04 - accuracy: 0.9959 - val_loss: 7.3964e-04 - val_accuracy: 0.9957
Epoch 16/20
188/188 [=====] - 16s 85ms/step - loss: 6.5319e-04 - accuracy: 0.9963 - val_loss: 5.0768e-04 - val_accuracy: 0.9968
Epoch 17/20
188/188 [=====] - 16s 85ms/step - loss: 6.4497e-04 - accuracy: 0.9959 - val_loss: 6.7491e-04 - val_accuracy: 0.9957
Epoch 18/20
188/188 [=====] - 16s 85ms/step - loss: 5.6470e-04 - accuracy: 0.9964 - val_loss: 8.2113e-04 - val_accuracy: 0.9948
Epoch 19/20
188/188 [=====] - 16s 85ms/step - loss: 6.0242e-04 - accuracy: 0.9962 - val_loss: 8.1135e-04 - val_accuracy: 0.9949
Epoch 20/20
188/188 [=====] - 16s 85ms/step - loss: 5.2818e-04 - accuracy: 0.9967 - val_loss: 6.8913e-04 - val_accuracy: 0.9960
```

نتایج:

شکل 7-3 نمودار دقت و LOSS برای بهینه ساز Momentum

میتوان مشاهده کرد که تمامی مدلها در تشخیص عدد ۳ با ۲ و ۰ با ۵ بد عمل کرده اند. و نمودار loss و دقت برای داده های ولیدیشن از ایپاک سوم بهبود یافته است و از ایپاک ۵ به بعد تقریبا به مقدار ثابتی رسیده است.

5-3. معماری و پارامترهای بهترین شبکه را بیان کنید.

پارامترهای کلی در نظر گرفته سده برای تمامی مدلها بصورت زیر می باشد:

```
fitting=model.fit(X_train, y_train, batch_size=256, epochs=20, validation_split=0.2)
```

طبق نتایج قسمت قبل بهترین بهینه ساز ها به ترتیب و بهترین پارامترهای هر بخش بصورت زیر است:

1. Adam optimizer with : learning_rate=0.0001 , loss='MSE'
2. Adadelta optimizer with : learning_rate=1 , loss='MSE'

**3. Momentum optimizer with : SGD(learning_rate=0.1,
momentum=0.9) , loss='MSE'**

باید دقت شود که تفاوت دقت بین مدل‌های نذکور در حدود 0.1-0.05 می‌باشد.